

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

Protokolant starszy sekretarz sądowy Mariusz Pogorzelski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 stycznia 2022 r.

zażalenia wnioskodawcy B. L.

na zarządzenie Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej z dnia 8 października 2021 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego w Z. - A. I.

na podstawie art. 80 § 2b zd. drugie i art. 128 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych w zw. z art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

I. utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie;

II. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 29 września 2021 r. B. L. wniosła o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego w Z. - A. I.

Zarządzeniem z dnia 8 października 2021 r. Prezes kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej, na podstawie art. § 80b ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych odmówił przyjęcia wniosku o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego w Z. - A. I. Z treści uzasadnienia zarządzenia wynika, że wnioskodawczyni nie dołączyła do złożonego pisma subsydiarnego aktu oskarżenia ani dokumentów potwierdzających, że wejście w prawa oskarżyciela subsydiarnego jej przysługuje.

Powyższe zarządzenie zaskarżyła wnioskodawczyni B. L. W wywiedzionym zażaleniu wskazując, że stała się osobą poszkodowaną w sprawie II K [...], należącej do referatu sędziego Sądu Rejonowego w Z. - A. I. oraz, że w sprawie tej oskarżycielem subsydiarnym stał się Ł. L. - syn wnioskodawczyni. B. L. dołączyła do zażalenia wniosek Ł. L. o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego w Z. - A. I. oraz akt oskarżenia przeciwko notariuszowi B. S.-P.

Na posiedzeniu w przedmiocie w/w zażalenia B. L. oświadczyła, że nie składała zawiadomienia do prokuratury o przestępstwie którego dotyczy wniosek o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, a całą sytuacja czuje się poszkodowana z uwagi na udaremnienie jej prawa do obrony, wolności i naruszenie jej dóbr osobistych.

Sąd Najwyższy, zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając na względzie przedstawiony stan faktyczny oraz treść przepisu art. 80 § 2b p.u.s.p., koniecznym było utrzymanie w mocy zarządzenia Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej z dnia 8 października 2021 r. Prawidłowo Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej odmówił przyjęcia wniosku B. L. bowiem wnioskodawczyni nie **wykażała, że nabyła w przedmiotowej sprawie uprawnienia oskarżyciela subsydiarnego.**

Przestępstwa zarzucane w złożonym wniosku sędziemu Sądu Rejonowego w Z. - A. I. są ściągane z oskarżenia publicznego. W sprawach o przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego – organem uprawnionym do wszczęcia i przeprowadzenia postępowania przygotowawczego (a także uzyskania zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego) jest prokurator. Pokrzywdzony tylko wyjątkowo zyskuje takie uprawnienie, gdy spełni warunki określone w art. 55 §1 k.p.k., wtedy niejako wstępuje w uprawnienia prokuratura stając się oskarżycielem subsydiarnym. Subsydiarny akt oskarżenia może być

wniesiony w sprawach, w których doszło do dwukrotnego umorzenia lub odmowy wszczęcia postępowania, którą to decyzję procesową podtrzymał następnie prokurator nadrzędny. W nieprzekraczalnym terminie miesiąca od doręczenia pokrzywdzonemu postanowienia prokuratora nadrzędnego o utrzymaniu w mocy postanowienia o umorzeniu lub odmowie wszczęcia postępowania, może on złożyć subsydiarny akt oskarżenia. Z załączonych przez B. L. dokumentów wynika, że syn B. L. – Ł. L. występował w roli oskarżyciela subsydiarnego w sprawie o sygn. akt II K [...], oskarżonej B. S.-P. W sprawie tej przewodniczącą składu orzekającego była sędzia Sądu Rejonowego w Z. - A. I. Wejście w prawa oskarżyciela dotyczy więc nie wnioskodawczynie, a jej syna, a dodatkowo czyn objęty złożonym przez niego subsydiarnym aktem oskarżenia nie dotyczy sędziego objętego wnioskiem.

Na marginesie wskazać jedynie należy, że wniosek o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej w kształcie w jakim został złożony w przedmiotowej sprawie nie spełnia podstawowych wymogów pisma procesowego, bowiem, wbrew art. 55 §2 k.p.k. nie został sporządzony przez adwokata lub radcę prawnego.

Powyższe rozstrzygnięcie nie uniemożliwia ponownego złożenia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, w razie spełniania wymogów opisanych powyżej.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak na wstępie.